

[Elgaard.]

rømme, at hans Tal, de 216 Millioner, ikke er Udtryk for, hvad den danske Befolkning i disse Aar har betalt i Skatter og Afgifter.

Finansministeren (H. P. Hansen): Ja, jeg gentager: Jeg er forbavset over, naar jeg følger Venstres Anvisning paa Opgørelse af den øgede Statsindkomst i disse Aar, at den da nu bliver pure kasseret af Venstres Viceordfører.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard siger, at ogsaa Skatter til Kriseforanstaltninger er fradraget. Nej, det, der fradrages § 5, er de særlige Afgifter: Motorafgifterne, en Del af Benzinafgifterne og Omsætningsafgiften paa stærke Drikke i Kommunerne. Men naar det ærede Medlem vil gøre dette Beløb op, saa maa han først tage Tallet for 1929—30 for disse Afgifters Vedkommende og se, hvor stor Forskellen bliver i Løbet af Perioden. Saa skal det nok vise sig, at den Forskydning, der bliver Tale om, vil være saa ringe, at den ikke engang naar op til de 300 Mill. Kr. og langt fra op til de 500 Mill. Kr.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Elgaard har Ordet for en kort Bemærkning.

Elgaard: Hvis ikke Regeringens Ordfører og Regeringens Medlemmer under denne Finanslovbehandling havde forsøgt at lave en Slags usikker Baggrund for vore økonomiske Betragtninger angaaende disse Aar, saa vilde denne Debat overhovedet ikke være kommet.

Jeg stillede den højtærede Finansminister det bestemte Spørgsmaal, om han vilde hævde, at de 216 Millioner dækkede de Skatter og Afgifter, som den danske Befolkning havde betalt i disse Aar; men Ministeren har ikke svaret derpaa. For Aaret 1935—36 fragaar der § 5 over 57 Mill. Kr.; hvis man nu tager dette Tal med for de forskellige Aar, vil Finansministeren — reel som han er — indrømme over for Venstre, at saa vil det Tal, som jeg har nævnt — ca. 500 Millioner for disse 6 Regnskabsaar —, passe omtrent paa en Prik.

Finansministeren (H. P. Hansen): Naar det ærede Medlem Hr. Elgaard nu nævner, at der for Aaret 1935—36 blev trukket 57 Millioner fra paa § 5, vilde det saa ikke være rimeligt, om han ogsaa havde nævnt, hvor meget det tilsvarende Beløb udgjorde i 1929—30? Jeg antager, at det ligger omkring nogle og fyrrer Millioner, saa der bliver altsaa kun en aarlig Forskel paa

mellem de godt fyrrer Millioner og de fem—seksoghalvtreds, eller hvor meget det nu var — det ærede Medlem naar ikke op til de 500 Millioner.

Udenrigsministeren (P. Munch): Det ærede Medlem Hr. Jørgen Gram oplyste nu, at den rosenrøde Skildring, han havde givet af tysk Opfattelse i Gaar, var en Gengivelse af Udtalelser, der var faldet i det blandede Udvalg, som for nylig har ført Forhandlinger i Berlin. Der foreligger for mig kun et Referat af dette blandede Udvalgs Forhandlinger, et Referat, som er tilstillet Landbrugsministeriet af den danske Embedsmand, der deltog i Møderne dernede. Jeg finder i dette Referat ikke de Tilsagn, som er skildret her af det ærede Medlem. Det er mit Indtryk efter Gennemlæsning af Referatet, at de tyske Deltagere i det blandede Udvalgs Møde vel har udtalt sig med meget stor Velvilje over for det danske Landbrug — Landbrugsrepræsentanter, som de selv er —, og denne gode Stemning mellem de to Erhverv er selvfølgelig i høj Grad ønskelig og tiltalende; men med Hensyn til, hvad Tyskland kunde gaa ind paa, har de udtalt sig med meget stor Forsigtighed, og der er i Referatet, saaledes som det foreligger for mig, intet, man vil kunne paaberaabe sig med den Virkning, som det ærede Medlem tænkte sig, under de kommende Forhandlinger.

Hvad angaar Indsamlingen til Spanien, tror jeg, der er Grund til til de Bemærkninger, der hidtil er faldet, at føje følgende: Der er givet Støtte under mangfoldige Former i Aarene efter Krigen til Flygtninge fra det ene Land og fra det andet Land. I hvert givet Tilfælde er denne Støtte kommet til gode Folk, der hørte til en bestemt Retning i Landet og stod i Modsetning til Landets nuværende Regering. Dette gælder de russiske Emigranter i de første Aar efter Krigen; det gælder de tyske Emigranter, som nu er kommet til adskillige Lande — deriblandt ikke faa til Danmark; det gælder de spanske Emigranter, som for Tiden færdes fortrinsvis i Frankrig — og det i meget stort Tal. Og i hvert givet Tilfælde har ogsaa vi — for saa vidt vi deltog i denne Hjælp — hævdet over for os selv og over for andre, naar det Spørgsmaal overhovedet kom frem, at saadan Støtte i ingen Henseende betød nogen Partitagen i Forholdet mellem de forskellige Retninger inden for vedkommende Land. Naar der af Regeringen aabnes Mulighed for, at tyske Emigranter kan opholde sig i Danmark, er dette en ren Barm-